



# Finanční arbitr

Legerova 1581/69, 110 00 Praha 1 – Nové Město, Tel. +420 257 042 094,  
ID datové schránky: qr9ab9x, e-mail: arbitr@finarbitr.cz, https://www.finarbitr.cz

## Navrhovatel



## Instituce

Broker Consulting, a.s.  
IČO 25221736  
Jiráskovo náměstí 2684/2  
326 00 Plzeň

Č. j. FA/SR/RI/1480/2016 - 16

Praha 7. 11. 2018

## Rozhodnutí o námitkách

Finanční arbitr příslušný k rozhodování sporů podle § 1 odst. 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finančním arbitrovi“), rozhodl v řízení zahájeném dne 27. 7. 2016 podle § 8 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi na návrh Navrhovatele proti Instituci, vedeném podle tohoto zákona a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve věci zaplacení částky ve výši 125.852,87 Kč, o námitkách instituce Broker Consulting, a. s., IČO 25221736, se sídlem Jiráskovo náměstí 2684/2, 326 00 Plzeň proti nálezů finančního arbitra ze dne 25. 7. 2018, č. j. FA/SR/RI/1480/2016 - 9, takto:

**Námitky instituce Broker Consulting, a.s., IČO 25221736, se sídlem Jiráskovo náměstí 2684/2, 326 00 Plzeň, doručené finančnímu arbitrovi dne 9. 8. 2018, č. j. FA/SR/RI/1480/2016 - 10, se zamítají a nález finančního arbitra ze dne 25. 7. 2018, č. j. FA/SR/RI/1480/2016 - 9, se podle § 16 odst. 2 zákona o finančním arbitrovi potvrzuje.**

### Odůvodnění:

#### 1. Řízení o návrhu

Navrhovatel se v řízení před finančním arbitrem domáhá po Instituci náhrady škody, protože mu Instituce opakovaně poskytla nevhodné investiční rady nakoupit a následně držet (neprodávat) akcie, které vedly ke ztrátě jím investovaných peněžních prostředků, a tedy nejednala s odbornou péčí.

Finanční arbitr v řízení o návrhu Navrhovatele dovedl, že Instituce v právním vztahu s Navrhovatelem opakovaně porušila povinnost investičního zprostředkovatele jednat s odbornou péčí ve smyslu zákona o podnikání na kapitálovém trhu, když Navrhovatele před zadáním pokynu k nákupu akcií společnosti IMMOFINANZ AG, ISIN AT0000809058 (dále jen „Sporná investice“), objektivně neinformovala o poskytované investiční službě, nevyhodnotila vhodnost Sporné investice pro Navrhovatele a v průběhu investice mu opakovaně doporučila investici držet, a to bez řádného odůvodnění a bez ohledu na aktuální tržní informace.

Finanční arbitr zjistil, že Navrhovatel ze Sporné investice utrpěl ztrátu ve výši 125.852,87 Kč a dovedl, že tato ztráta je současně škodou, protože představuje újmu na majetku, ke které by nedošlo, nebýt jednání Instituce.

Finanční arbitr na základě shromážděných podkladů a po jejich pečlivém právním posouzení rozhodl ve věci nálezem ze dne 25. 7. 2018, č. j. FA/SR/RI/83/2016 - 9 (dále jen „Nález“) a ve výroku I. Nálezu návrhu Navrhovatele na náhradu škody vyhověl. Finanční arbitr musel



současně Instituci uložit sankci podle § 17a zákona o finančním arbitrovi, a to ve výši 15.000 Kč.

## 2. Námítky Instituce

Instituce navrhuje, aby finanční arbitr Nález změnil tak, že návrh Navrhovatele zamítne.

Instituce odmítá závěr finančního arbitra, že Navrhovatel nebyl o míře rizika spojeného se Spornou investicí objektivně informován, a odkazuje na investiční dotazník ze dne 14. 5. 2007 (dále jen „Investiční dotazník“), který obsahuje poučení, že v případě nepříznivého vývoje trhu se může hodnota investic Navrhovatele snížit, a který Navrhovatel vlastnoručně podepsal.

Instituce namítá, že se Navrhovatel o investování zajímal a měl s ním zkušenosti, protože si zjišťoval informace ohledně vývoje Sporné investice. Z toho Instituce dovozuje, že si Navrhovatel byl vědom rizika, že investice nemusí být zhodnocena.

Instituce odmítá závěr finančního arbitra, že nese odpovědnost za pokles hodnoty Sporné investice. Instituce namítá, že nemohla předvídat nástup hospodářské krize a trestněprávní činnost společnosti IMMOFINANZ AG (dále jen „Immofinanz“).

Instituce odkazuje na článek ze dne 2. 10. 2008 dostupný na <http://www.ceskenoviny.cz/zpravy/akciovy-titul-znacka-levne/336408>, kde se mimo jiné uvádí, že roční zhodnocení akcií Immofinanz v letech 1996 až 2007 činilo 14 % p.a., že „investoři z titulu prchají, protože panuje globální obava z nemovitostního trhu“ a že „je třeba nakupovat, když všichni prodávají“, a z tohoto článku dovozuje, že až do roku 2008 byla investice do akcií Immofinanz doporučována (dále jen „Článek Immofinanz“).

Instituce namítá, že nejsou splněny předpoklady vzniku škody, protože neexistuje příčinná souvislost a porušení právní povinnosti. Instituce odkazuje na rozsudek Nejvyššího soudu České republiky, sp. zn. 25 Cdo 1437/2006, a argumentuje, že „příčinou škody může být jen ta relevantní okolnost, bez jejíž existence by škodný následek nevznikl. Přitom nemusí jít o příčinu jedinou, nýbrž stačí, jde-li o jednu z příčin, která se podílí na nepříznivém následku, o jehož odškodnění jde, a to o příčinu podstatnou“.

Instituce trvá na námitce promlčení, protože návrh Navrhovatel podal částečně opožděně, když mu uplynula čtyřletá subjektivní lhůta ve smyslu § 397 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obchodní zákoník“). Instituce argumentuje, že běh promlčecí lhůty započal v době, kdy se Navrhovatel o škodě měl či mohl dozvědět, přitom není nutné znát její přesnou výši, ale postačí vědět, že škoda vznikla či ještě vzniká. Podle Instituce je třeba vycházet z prokázané vědomosti poškozeného o vzniklé škodě. Za okamžik, ke kterému Navrhovatel musel vědět, že ke škodě dochází, Instituce považuje 27. 7. 2012.

Instituce odmítá, že by Navrhovateli poskytla investiční službu podle § 4 odst. 2 písm. d) zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, která jako jediná investiční služba by s sebou mohla nést odpovědnost Instituce za investiční strategii. Instituce současně odmítá, že by Navrhovateli poskytovala průběžné investiční rady či investiční poradenství. Povinnost sledovat vývoj Sporné investice si Navrhovatel s Institucí nesjednali, a proto Instituce za ztrátu ze Sporné investice neodpovídá.

## 3. Vyjádření Navrhovatele k námitkám Instituce

Navrhovatel odmítá námitku Instituce, že byl objektivně informován o míře rizika Sporné investice a námitku, že měl zkušenosti s investováním, a souhlasí se závěry finančního arbitra.



Navrhovatel argumentuje, že Instituce nese odpovědnost za nevhodné investiční rady, které Navrhovateli poskytla, a za to, že ho neinformovala pravdivě a srozumitelně o každé podstatné skutečnosti související se Spornou investicí, tedy nejednala s odbornou péčí.

Navrhovatel namítá, že Článek Immofinanz nepochází z odborného zdroje a odkazuje, že je v něm mimo jiné uvedeno, že „[t]en, kdo měl s investováním delší zkušenost, upozorňoval, že mediální kampaň postavená na minimální volatilitě u akciového titulu není v pořádku” a „[o]d začátku roku 2007 však zaznamenaly ceny obou akciových titulů drastické propady. Hodnota akcií Immofinanz propadla od svého maxima o 55 %”.

Navrhovatel namítá, že Instituce, jako profesionál v oblasti investic, nemá při posouzení vhodnosti investičního nástroje vycházet z internetového článku, ale z vlastní analýzy tržních údajů; ty v rozhodné době o vhodnosti Sporné investice nesvědčily. Podobně považuje Navrhovatel za nepodložené i průběžné rady Instituce akcie držet a dodržet investiční horizont. Navrhovatel tvrdí, že rady Instituce považoval za závazné a Instituce ho v tomto názoru utvrzovala.

Navrhovatel odmítá námitku promlčení vznesenou Institucí z toho důvodu, že dříve nemohl svůj nárok uplatnit, protože Sporná investice trvala, tedy nerealizoval ztrátu a neuplynul sjednaný investiční horizont.

Navrhovatel namítá, že Instituce obavy Navrhovatele ohledně Sporné investice zlehčovala a ani trestněprávní činnost společnosti Immofinanz nepovažovala za dostatečně závažnou, aby ji zohlednila ve svých radách poskytnutých Navrhovateli.

#### 4. Řízení o námitkách

Finanční arbitr podle § 12 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi rozhoduje podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, nestranně, spravedlivě a bez průtahů a pouze na základě skutečností zjištěných v souladu se zákonem o finančním arbitrovi a zvláštními právními předpisy.

Ustanovení § 16 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi dává stranám sporu právo podat proti nálezů finančního arbitra odůvodněné námitky, a to v zákonem stanovené lhůtě 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení nálezu. Včasné podané námitky mají odkladný účinek.

Podle § 16 odst. 2 zákona o finančním arbitrovi rozhoduje o námitkách rovněž finanční arbitr, který nález potvrdí nebo změní. Jelikož zákon o finančním arbitrovi upravuje náležitosti námitek a zásady řízení o námitkách pouze částečně, postupuje finanční arbitr ve zbytku podle těch ustanovení správního řádu, která upravují odvolání jako řádný opravný prostředek a průběh odvolacího řízení (srov. § 24 zákona o finančním arbitrovi ve spojení s § 81 a násl. a § 141 odst. 9 správního řádu).

Finanční arbitr posoudil námitky Instituce podle § 16 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi ve spojení s § 81, 82 a 83 správního řádu jako přípustné. Finanční arbitr proto přezkoumal soulad Nálezu a řízení, které vydání Nálezu předcházelo, s právními předpisy, správnost napadeného Nálezu pak přezkoumal v rozsahu věcných námitek Instituce (srov. § 141 odst. 9 správního řádu).

Finanční arbitr rozhoduje podle práva, posuzuje všechny shromážděné podklady samostatně i ve vzájemné souvislosti s přihlédnutím k předmětu projednávaného sporu. Finanční arbitr se opírá a odvolává na relevantní ustálenou judikaturu obecných soudů, Ústavního soudu nebo Soudního dvora Evropské unie. Finanční arbitr tak činí proto, aby jeho rozhodnutí bylo věcně a právně správné a přesvědčivé pro obě strany sporu, a zároveň i pro soud, který bude případně na základě žaloby kterékoli strany sporu rozhodnutí finančního arbitra



přezkoumávat, a aby rozhodnutí finančního arbitra soud jako správné potvrdil a žalobu proti němu zamítl.

Finanční arbitr nezjistil, že by Instituce v námitkách (a rovněž Navrhovatel ve svém vyjádření) uvedli nové skutečnosti nebo předložili, příp. označili k doložení svých tvrzení nové podklady s výjimkou Článku Immofinanz. Instituce v námitkách tvrdí to, co již tvrdila v řízení před vydáním Nálezu, a také Navrhovatel pouze jinak formuluje tvrzení, která již přednesl ve svých vyjádřeních v řízení předcházejícím vydání Nálezu.

S námitkami Instituce se tedy finanční arbitr velmi pečlivě vypořádal již v odůvodnění Nálezu; v tomto ohledu finanční arbitr na Nález v plném rozsahu odkazuje a v dalším textu pouze opakuje a shrnuje svou právní argumentaci z Nálezu, resp. ji doplňuje.

### *5.1 Námitka promlčení*

Instituce svoji námitku, že k počátku běhu promlčecí lhůty došlo dne 27. 7. 2012, nijak, ani v základním rozsahu, nevysvětluje a ničím nedokládá.

Finanční arbitr tedy setrvává na svém závěru odůvodněném v části 8.4 Nálezu, že se Navrhovatel o škodě jednoznačně a definitivně dozvěděl v den realizace ztráty ze Sporné investice, tj. dne 4. 8. 2017, protože až k tomuto okamžiku bylo s přihlédnutím k okolnostem sporu možné stanovit výši škody. Do té doby se Sporná investice mohla teoreticky vrátit do zisku a ke škodě nemuselo vůbec dojít, což ostatně sama Instituce několikrát Navrhovateli sdělila.

Subjektivní čtyřletá promlčecí lhůta tedy ke dni vydání tohoto rozhodnutí dosud neuplynula. Objektivní desetiletá promlčecí lhůta skončila dne 14. 5. 2017, protože k porušení právní povinnosti došlo dne 14. 5. 2007. Navrhovatel podal návrh na zahájení řízení před finančním arbitrem dne 27. 7. 2016, námitku promlčení Instituce tedy vznesla nedůvodně.

### *5.2 Odpovědnost Instituce za způsobenou škodu*

K námitce Instituce, že nenese odpovědnost za pokles hodnoty Sporné investice a že nemohla předvídat nástup hospodářské krize a trestněprávní činnost společnosti Immofinanz, finanční arbitr odkazuje zejména na část 8.6 Nálezu, kde finanční arbitr vysvětlil, že porušení povinností Instituce nespočívá ve skutečnosti, že tato nepředvídala hospodářskou krizi, ani že nepředvídala trestněprávní činnost, ale v tom, že nejednala s odbornou péčí, když nevyhodnotila dostatečně vhodnost Sporné investice pro Navrhovatele a neposkytla mu objektivní informace o Sporné investici před jejím uskutečněním a následně několikrát v jejím průběhu.

Finanční arbitr odkazuje na rozhodnutí České národní banky č. j. 2011/6200/570 ze dne 7. 6. 2011, sp. zn. Sp/2010/33/573, podle kterého v případě, že investiční zprostředkovatel neinformuje zákazníka před přijetím pokynu k nákupu akcií o možném zajištění proti riziku podstatné změny kurzu investičního nástroje, poruší tím § 15d odst. 1 písm. d) zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve spojení s § 32 odst. 3 téhož zákona, a v případě, že nevyhodnotí správně skutečnosti uvedené zákazníkem v investičním dotazníku a nezjistí tak skutečný a objektivní investiční profil tohoto zákazníka, poruší tím § 32 odst. 1 písm. b) a c) zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve spojení s § 1 písm. f) vyhlášky č. 429/2004 Sb., kterou se stanoví pravidla jednání investičního zprostředkovatele se zákazníky, administrativní postupy a mechanismus vnitřní kontroly nezbytné pro řádný výkon činnosti investičního zprostředkovatele, ve znění pozdějších předpisů.

V části 8.7 Nálezu pak finanční arbitr vysvětlil, že přestože obecně investiční zprostředkovatel neodpovídá za tržní pohyby investičních nástrojů ani není jeho povinností sledovat vývoj investic svých zákazníků a aktivně jim poskytovat investiční rady, pokud si tak se zákazníkem smluvně nesjednali, je potřeba odlišit situaci, kdy si zákazník s investičním



zprostředkovatelem sice takovou povinnost formálně nesjednali, avšak investiční zprostředkovatel přesto na sebe tuto povinnost dobrovolně vzal a zákazníkovi investiční rady a průběžné poradenství poskytoval. Tak tomu totiž bylo v případě Sporné investice (k tomu viz e-mailovou komunikaci mezi Navrhovatelem a Institucí). Tyto průběžně poskytované rady pak finanční arbitr vyhodnotil jako nevhodné, a to zejména proto, že Instituce nezohlednila aktuální tržní situaci a nejednala v nejlepším zájmu Navrhovatele.

### 5.3 Příčinná souvislost mezi jednáním Instituce a vzniklou škodou

O vztah příčinné souvislosti se jedná, vznikla-li škoda následkem porušení právní povinnosti škůdce či právem kvalifikované okolnosti, tedy je-li jeho jednání a škoda ve vzájemném poměru příčiny a následku, a tudíž je-li doloženo, že nebyť protiprávního úkonu (škodné události), ke škodě by nedošlo.

Finanční arbitr při posuzování příčinné souvislosti odkazuje na závěry Nejvyššího soudu uvedené v rozhodnutí ze dne 4. 3. 2015, sp. zn. 30 Cdo 840/2014, že „[j]e běžné, že se kauzálního děje účastní více skutečností, které vedou ke vzniku škody. Mezi takovými skutečnostmi je však třeba identifikovat právně relevantní příčinu vzniku škody. Z celého řetězce všeobecné příčinné souvislosti (v němž každý jev má svou příčinu, zároveň však je příčinou jiného jevu) je třeba sledovat jen ty příčiny, které jsou důležité pro odpovědnost za škodu. Musí jít o skutečnosti podstatné, bez nichž by ke vzniku škody nedošlo. Pro existenci kauzálního nexu je nezbytné, aby řetězec postupně nastupujících příčin a následků byl ve vztahu ke vzniku škody natolik propojen, že již z působení prvotní příčiny lze důvodně dovozovat věcnou souvislost se vznikem škodlivého následku“.

Finanční arbitr odmítá námitku Instituce, že mezi jednáním Instituce a škodou, která vznikla Navrhovateli ztrátou ze Sporné investice, neexistuje příčinná souvislost, a odkazuje na část 8.6 Nálezu, kde vysvětlil, že příčinou škody bylo protiprávní jednání Instituce, protože kdyby Instituce jednala ve vztahu k Navrhovateli při poskytování investičních služeb s odbornou péčí, dozvěděl by se Navrhovatel o skutečnosti, že v rozhodné době pro něj nebyla Sporná investice vhodná, a ke vzniku škody by nedošlo.

Finanční arbitr v Nálezu rovněž vysvětlil, že průběžné poradenství, které Instituce Navrhovateli poskytovala v průběhu trvání Sporné investice, a které spočívalo především v doporučeních dodržet investiční horizont Sporné investice, přispělo ke konečné výši škody, která se odvíjela od prodejní ceny akcií Immofinanz v okamžiku uplynutí investičního horizontu. Nelze klást za vinu Navrhovateli, že se držel opakovaných doporučení Instituce a z opatrnosti dodržel investiční horizont Sporné investice tak, jak jej doporučila a vymezila Instituce.

Finanční arbitr uzavírá, že bez nevhodného investičního poradenství Instituce by ke vzniku škody nedošlo a kvalifikovaná příčinná souvislost je tak dána.

### 5.4 Poučení o riziku

Instituce v námitkách pouze opakuje argumentaci, kterou uvedla již ve vyjádření k návrhu na zahájení řízení a se kterou se finanční arbitr vypořádal v části 8.6.2 Nálezu, na kterou tímto odkazuje.

Instituce odkazuje na Investiční dotazník a argumentuje, že obsahuje poučení, že v případě nepříznivého vývoje trhu se může hodnota investic Navrhovatele snížit.

Finanční arbitr z Investičního dotazníku zjistil, že poučení o riziku je formulováno tak, že „[s]vým podpisem dále výslovně potvrzují, že jsem se seznámil s ‘Upozorněním na rizika obchodování s cennými papíry’ a ‘Upozorněními na rizika investování do akcií’ ... a že jsem byl investičním zprostředkovatelem podrobně informován o možnostech a rizicích spojených s investováním do cenných papírů a s tím souvisejících nákladech ... beru na vědomí, že



*předchozí výnosy a růst tržní hodnoty investovaného majetku nezaručují dosažení stejné výkonnosti v budoucích obdobích a investice do akcií IMMOFINANZ je spojena s riziky. Tato rizika zahrnují obvyklé tržní a podnikatelské riziko, rizika spojená s obchodováním na burze a zejména pak rizika spojená s investováním do nemovitostí. Aktuální hodnota investovaného majetku a příjmů může stoupat i klesat a není zaručena plná návratnost původně investovaných prostředků. Výnosy v zahraniční měně podléhají výkyvu směnného kursu české koruny k dané měně, který může tento výnos výrazně zvyšovat, ale i snižovat“.*

Finanční arbitr z „Upozornění na rizika obchodování s cennými papíry“ a „Upozornění na rizika investování do akcií“, které jsou součástí zvláštních podmínek, které jsou součástí smlouvy o účtu cenných papírů, na základě které Navrhovatel realizoval Spornou investici, zjistil, že jsou v nich obsaženy pouze obecně formulované poučky o rizicích, mimo jiné je zde uvedeno, že „[i]nvestice do akcií mohou vest k výrazným ztrátám, avšak statistiky ukazují, že v minulosti dlouhodobé investice do akcií přinesly zpravidla vyšší výnosy než většina jiných investic do cenných papírů“. V závěru poučení je uvedeno, že další informace Navrhovateli poskytne investiční zprostředkovatel, tedy Instituce. Jak již finanční arbitr vysvětlil v Nálezu, Instituce Navrhovatele neupozornila na aktuální situaci akcie Immofinanz. Instituce prezentovala Navrhovateli trend ceny akcie jako rostoucí, přestože akcie za sebou měla dva významné propady a trend tedy nenaznačoval budoucí růst její ceny. Tuto situaci lze klasifikovat jako „nepříznivý vývoj trhu“, jak ho označuje Instituce v námitkách. V tomto ohledu nemohl Navrhovatel objektivně posoudit konkrétní riziko spojené se Spornou investicí.

Finanční arbitr proto trvá na svém právním posouzení poučení o riziku Sporné investice v Nálezu, tedy že Instituce prezentovala Spornou investice jako výrazně méně rizikovou, než ve skutečnosti byla, čímž porušila svoji právní povinnost. Na tom nemůže nic změnit ani fakt, že Navrhovatel podepsal, že se seznámil s obecně formulovanými poučkami o rizicích obsaženými v Investičním dotazníku, když povinností Instituce bylo Navrhovatele informovat o rizicích této konkrétní investice.

Finanční arbitr odkazuje na v Nálezu citovaný rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 7. 2003, sp. zn. 25 Cdo 1851/2002, ze kterého plyne, že ani v případě, že by Navrhovatel měl nadprůměrné zkušenosti, nešlo by to k jeho tíži.

#### *5.5 Význam Článku Immofinanz pro posouzení sporu*

Instituce Článkem Immofinanz dokládá, že investice do akcií Immofinanz byly doporučovány až do roku 2008, nevysvětlila však, jaký význam tato skutečnost má pro posouzení sporu. K relevanci tohoto textu pro posuzovaný spor lze konstatovat, že Instituce je povinna vyhodnotit vhodnost investice na základě vlastního odborného posouzení, nikoli na základě internetového článku, který je navíc datován více než rok po uskutečnění Sporné investice.

Finanční arbitr proto vyhodnotil Institucí předložený Článek Immofinanz jako irelevantní pro posouzení sporu.

#### 6 K výroku rozhodnutí o námitkách

Finanční arbitr ani po posouzení námitek Instituce nezjistil, že by ve věci rozhodl věcně nesprávně, ani že by Nález a řízení, které mu předcházelo, bylo v rozporu s právními předpisy.

Na základě výše uvedené skutečnosti rozhodl finanční arbitr tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.



### **Poučení:**

Rozhodnutí o námitkách je podle § 16 odst. 4 zákona o finančním arbitrovi konečné. Podle § 17 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi doručení nález, který již nelze napadnout námitkami, je v právní moci (*v případě, že bylo vydáno rozhodnutí o námitkách, nabývá nález právní moci dnem doručení rozhodnutí o námitkách – pozn. finančního arbitra*).

Podle § 244 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský soudní řád“), rozhodl-li správní orgán podle zvláštního zákona o sporu a nabylo-li rozhodnutí správního orgánu právní moci, může být tatáž věc projednána na návrh v občanském soudním řízení. Podle § 247 odst. 1 občanského soudního řádu musí být žaloba podána ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí správního orgánu.

**Mgr. Monika Nedelková**  
finanční arbitr

Doručuje se

Navrhovatel – do vlastních rukou na adresu ■

Instituce – datová schránka g2yc846

